

var en meget overdreven Paastand, som ikke lader sig hævde gennem en nærmere Undersøgelse af Toldlovsforslaget. Det er ganske rigtigt, at Beskyttelsens Niveau gennemgaaende er nedsat, men ikke i saa høj Grad. Jeg skal ikke anføre noget Gennemsnitstal, et saadant kan aldrig være bygget paa eksakte Beregninger, men en Nedsættelse til Halvdelen er der i alt Fald langt fra Tale om.

Det Toldlovsforslag, der foreligger her, er ikke et Kriseforslag; var det det, maatte det være Forslag til en midlertidig, stærkt tidsbegrænset Lov, men det er det jo ikke. Krisen maa mødes med særlige Foranstaltninger, saaledes som Regeringen ogsaa har gjort det paa forskellige Omraader og er villig til at gøre det paa andre, hvor man mener, det overfor det almindelige Forbrug og overfor den finansielle Tilstand her i Landet er forsvarligt. Men et Krisetoldlovsforslag er det ikke, jeg har villet fremsætte. Derimod har man ved Affattelsen af Toldloven helt igennem haft de vanskelige Tider for Øje, som man efter min Opfattelse kunde regne med for en længere Aarrække som Følge af Verdenskrigen. Jeg har Gang paa Gang, ogsaa fra denne Plads, advaret mod den Tro, at de vanskelige Tilstande, som det europæiske Erhvervsliv arbejder under, skulde være afsluttet i Løbet af en kort Tid; jeg tror paa, at disse Virkninger bliver meget langvarige. Det har jeg ogsaa haft for Øje ved Udmaalingen af Sætserne her i Toldlovsforslaget, og det har været mig en stærkt medvirkende Grund til ikke at gaa saa brat og voldsomt frem, som man fra visse Sider maaske kunde ønske, men tage tilbørligt Hensyn til alle Sider.

Men selv om man maaske vil mene, at Sætserne er for høje, har de den Fordel, som Værditoldsatser altid har, at de i hvert Fald ikke er mere, end de giver sig ud for, at de klart og tydeligt viser Befolkningen, hvad det er for en Støtte, de yder den vedkommende Industri, hvad det er for en Afgift, den skal betale af sine Varer, medens Vægttolden har den Ejendommelighed — en Ejendommelighed, som jeg ikke tror er ukærkommen for dem, der hylder de stærkt protektionistiske Anskuelser —, at den tilslører dette Forhold. Det er en Hovedforskel paa Vægttolden og Værditolden, at Vægttolden tilslører, medens Værditolden klart og aabent viser til begge Sider, hvorledes Forholdet er. Og jeg kan godt forstaa, at man fra deres Side, som mener det rigtigt at holde paa en Beskyttelsestold paa almindelige Forbrugsvarer af 30—40—50 pCt., holder paa Vægttolden. Hvis det

staaer Befolkningen klart, hvad det drejer sig om, medfører det jo og maa medføre Umuligheden af at føre saadanne Sætser igennem. Derfor maa man opretholde Vægttolden, for at den kan drage sit milde og dulmende Slør hen over Syndernes Mangfoldighed. Jeg derimod tror, at det rette er det at have et Toldsystem, der klart viser Befolkningen, hvad den skal yde, og klart viser, hvad det er for en Støtte, man yder den Industri, som ikke kan bestaa uden en saadan Toldbeskyttelse.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann urgerede i øvrigt ikke stærkt Værditoldens tekniske Mangler, og der var i hans Tale en Bemærkning, som jeg for mit Vedkommende var meget glad ved. Det var den, at hvis Værditolden var blevet indført i 1863, mente han, at Forretningslivet og ogsaa Industrien maaske nu vilde have været ret fornøjet med den. Dér sagde det ærede Medlem en stor Sandhed. Vanskeligheden ligger naturligvis altid i at skifte System, og dette er ogsaa Hovedvanskeligheden her ved Indførelsen af Værditolden. Vanskeligheden ligger i i en urolig Tid at skifte toldpolitisk System, om man vil. Jeg indrømmer, at denne Vanskelighed er til Stede. Men derfor er Værditoldssystemet ogsaa søgt gennemført med Lempe, og derfor er der ogsaa bevaret forskellige Vægttoldsatser. Men det ærede Medlem mener altsaa, at i og for sig kunde man leve meget godt og vel under et Værditoldsystem. Jeg kan tilføje, at Erfaringen viser, at der er ikke klaget nævneværdigt over Værditoldens Virkninger paa de Omraader, hvor vi gennemførte den i 1908.

Det ærede Medlem vilde ikke tage for gode Varer, at jeg henviser til Holland. For det første, sagde han, er Værditoldsatserne dér saa meget lavere. De er ganske vist paa et noget lavere Niveau, end der her er foreslaaet; men heller ikke her arbejdes der jo med saa særdeles høje Sætser. I Amerika er der derimod arbejdet med overordentlig høje Værditoldsatser, og dér har man dog ikke af tekniske Grunde fundet sig foranlediget til at forlade Systemet. Men jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i hans øvrige Udtalelser angaaende de hollandske Forhold. Det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at jeg har støttet mine Bemærkninger paa Oplysninger, der ligger langt tilbage i Tiden; de er tværtimod støttet paa de allernyeste Oplysninger, blandt andet saaledes, som de fremkom under den Tolddebat, der har været i Holland i dette Aar som Følge af Forslaget om at forøge Værdi-